

D66 (M. Halff)

Begrotingsvergadering 2-11-2016

Het is weer de begrotingsvergadering. De traditie waarbij een aantal partijen vertellen hoe goed het gaat en een aantal andere partijen dat bestrijden. En zo gaat dat jaar in jaar uit. Eigenlijk weet je van tevoren de uitkomst van zo'n debat al. Zelfs de journalist zou het stuk al geschreven kunnen hebben zonder hier aanwezig te zijn.

Wij kiezen er daarom voor om maar eens te relativieren wat er feitelijk gebeurt. Onlangs hoorde ik iemand zeggen dat democratie een systeem is van georganiseerd wantrouwen. Of zoals een Vlaams dichter ooit zei: "democratie is een samenwerking van mensen die elkaar bestrijden". Als je daar iets langer over nadenkt kloppen die redeneringen. Het systeem dient elkaar in evenwicht te houden. De vraag is alleen hoe ver ga je met dat wantrouwen en met die strijd.

Wat gebeurt er als de balans doorslaat naar het georganiseerde wantrouwen. Feitelijk beland je dan in een onbalans en is er sprake van een soort gijzeling waarbij het voor beide partijen steeds moeilijker wordt om met elkaar de uitgang van de kamer te vinden. Sterker nog, misschien bestaat de wens bij sommigen niet eens om de uitgang te vinden. En waar je de deur niet meer kunt vinden gaan anderen in je directe omgeving bepalen welke richting je op moet gaan. Vanuit hun eigen positie en vanuit eigen belangen.

Misschien gebeurt het allemaal wel zonder dat je het zelf echt in de gaten hebt. Als je de rust neemt om er met enige afstand naar te kijken en te beschouwen kom je wellicht tot de conclusie dat we ongemerkt een grens zijn overgegaan van wat democratie hoort te zijn en de balans met z'n allen hebben verstoord.

De situatie waar we hier, daar waar het de plannen voor de harmonielocatie betreft, mee te maken hebben, lijkt op zo'n soort onbalans. Binnen onze leden zei laatst een nieuwe kandidaat uit de kern Bergen dat die locatie maar een klein postzegeltje is als je de totale gemeente bekijkt. En zo is het ook.

Dat kleine postzegeltje domineert alles en iedereen. In de beeldvorming lijkt het erop alsof er verder helemaal niets in de gemeente Bergen gebeurt. Met al zijn kernen en met alle projecten en initiatieven die er lopen of zijn afgerond.

Een aantal Collega's hebben hun hele hebben en houwen opgehangen aan dat ene postzegeltje. Dat is jammer

Laten we ook vooral niet doen alsof we leven in een gemeente waar alleen maar moeilijke mensen wonen met moeilijke vraagstukken en procederende advocaten. We leven in een geweldige gemeente waar 99% van de inwoners redelijk tot zeer tevreden is. Het is alleen zo jammer dat die ene procent de beeldvorming gijzelt en de journalist dat dankbaar wil opschrijven. Goed ~~nieuws is immers geen nieuws.~~

Beste mensen, we zitten hier toch allemaal voor hetzelfde doel als raadsleden en zijn bereid om daar hard voor werken. Er zijn hier partijen bereid om moeilijke maatregelen te nemen. Ook als je er niet populair van wordt en ook als je dat zetels gaat kosten. Met misschien een hele schrale troost nu dat over decennia geschreven zal worden dat je het goede hebt gedaan. En toch werken we hier allemaal met hart en ziel door. En als we hier dan toch zitten voor al die inwoners waarom werken we dan niet méér samen. Waarom zouden we dan allemaal gaan voor ons eigen gelijk. Waarom zou je dan één puntje kiezen, uit zijn context halen waarop je heel hard actie gaat voeren en zeggen dat het niet deugt zonder het hele verhaal te schetsen. Dames en heren herkent u deze tekst misschien? Hij werd gistermiddag letterlijk voorgedragen door de nieuwe fractievoorzitter van de VVD Klaas Dijkhof tijdens de begrotingsbehandeling in de 2^e kamer.

Als we even voorbij dat postzegeltje kijken, dan zien we afgerond werk en ontwikkelingen die ons blij maken. Ondanks de moeilijke omstandigheden van een organisatie die volop in de BUCH transitie zit, blijft het ambitieniveau onveranderd hoog om zaken af te willen ronden en de kernen beter achter te laten dan we ze 4 jaar geleden aantreffen.

We zien dat mensen weer het geloof krijgen om zelf actief te worden en hun bijdrage te leveren om hun kern vitaal te houden. De grote groep inwoners uit alle geledingen van Egmond Binnen hebben onlangs een brede dorpsvisie neergelegd die als bovenliggend doel heeft om de vitaliteit van het dorp voor langere periode te waarborgen. Het gaat om de bereidheid om met elkaar na te denken waar je als inwoners naar toe wilt, in het bewustzijn dat ongewijzigde

voortzetting van het hier en nu een gevaar voor de houdbaarheid van het dorp kan betekenen.

We zien dat ook terug in de andere kernen. Niet alleen vanuit een tegengeluid opereren maar proactief een visie neerleggen hoe het anders kan. In Groet, Camperduin, Schoorl, Bergen aan Zee en Egmond aan Zee is er ook dat besef en worden zaken bereikt en gerealiseerd. Geweldig en een groot compliment aan alle inwoners en verenigingen die constructief bijdragen om de verandering in gang te zetten en hun hoofd boven het maaiveld uit te steken. Hoe moeilijk dat soms ook is. Een prachtig voorbeeld hiervan is Post aan Zee in Egmond aan Zee. Zomaar gestart door iemand die zelf inhoud wilde geven aan een sociale samenleving en een zinvolle en gezonde dag invulling voor ouderen. Er is voor de opzet en de uitvoering geen gemeentelijke bemoeienis nodig geweest. Geweldig dat soort mensen hebben we nodig in onze gemeente.

Een participerende samenleving vraagt om een andere gemeentelijke overheid. Wij moeten vanuit onze kader stellende rol alleen opletten dat de samenhang van deze plannen en initiatieven in het grotere geheel is gewaarborgd en dat het algemeen belang voor alle inwoners voor de langere termijn de maatstaf is. Daarbij is draagvlak voor plannen niet hetzelfde als een grote verzameling georganiseerde tegenstemmen of zienswijzen vanuit één bepaald perspectief of enkelvoudig belang bekeken. De helicoptervisie vanuit de gemeenteraad dient de lat te zijn en de polsstok zelf moet meer en meer aan inwoners zelf worden overgelaten. Het is begrijpelijk dat die rol ook wennen is voor inwoners omdat de verzorgende en altijd alles regelende overheid de komende jaren steeds meer naar de achtergrond verdwijnt. Wij zouden er misschien wel voor willen opteren dat we bij wijze van proef een nieuw concept collegeprogramma gedurende een periode voorleggen aan de inwoners om er iets van te vinden en de accenten voor de komende jaren en de wijze waarop er uitvoering wordt gegeven aan de voorgenomen plannen kunnen bijstellen. Als niemand zit te wachten op een ambitieus nieuw plan waarom doen we het dan? We zullen daar als D66 in Januari op terugkomen en meer van dat idee concretiseren.

Gaan we dan in deze bijdrage helemaal niets zeggen over de inhoud? Nee voor een tweetal zaken maken we graag een uitzondering.

Waar we spreken over deelname van inwoners aan onze maatschappij is het niet vanzelfsprekend dat iedereen wil meedoen of mee kan doen. De sociale cohesie die we graag zien is voor een aantal ouderen die alleenstaand zijn soms heel ver weg. Vereenzaming achter de voordeur.

Er zijn in dit land meer dan 4,1 miljoen 55-plussers. Hiervan voelt meer dan 1 miljoen zich eenzaam. Van hen zijn 200.000 extreem eenzaam, zij hebben slechts één keer in de maand een sociaal contact. Van de ruim 2,9 miljoen 65-plussers voelen bijna 900.000 mensen zich eenzaam. Eenzaamheid neemt toe met de leeftijd. Dit geldt specifiek voor sociale eenzaamheid. Uit onderzoek van ons Ouderenfonds (2016) blijkt dat 85% procent van de eenzame ouderen het lastig vindt om dit bespreekbaar te maken. Ze hebben het gevoel hiermee mensen lastig te vallen en ze vinden dat er veel onbegrip voor eenzaamheid bestaat. 74% van alle eenzame respondenten geeft aan een echt goede vriend of vriendin in het leven te missen. Een respondent: "Ik kom alleen thuis. Er is niemand waarbij je je ei kwijt kan, niemand die je leuk vindt en ook niemand die van je houdt."

Wij zouden wethouder Mesu willen vragen om in December een informatieavond te laten verzorgen door partijen die bij dit vraagstuk binnen Bergen actief en betrokken zijn. Wij willen een goed beeld hebben op welke wijze we niet alleen activiteiten organiseren maar ook achter de voordeur kunnen komen om eenzaamheid te herkennen en te ontsluiten. We zijn benieuwd of er bijvoorbeeld effectieve en signalerende verbindingen liggen tussen Stichting welzijn Bergen en thuiszorg medewerkers of verpleegkundigen die wel achter de voordeur komen. We zouden graag zien dat vanuit de bestaande demografische data er dan overzichten beschikbaar komen over hoeveel éénpersoons huishoudens er zijn binnen de verschillende kernen in Bergen vanaf 50+ gemeten. Bij hoeveel alleenstaanden de partner de afgelopen periode is weggevallen. Het is allemaal data die we anoniem beschikbaar moeten kunnen krijgen in overzichten.

We hadden een motie voorbereid, maar vinden dat we eerst een compleet beeld moeten hebben van de actuele situatie voordat we middels zo'n motie de reserve sociaal domein (2,2 miljoen) gaan aanspreken om extra capaciteit in te zetten voor een gericht programma tegen eenzaamheid. Graag

uw toezegging voor deze informatieavond. Dat is voor ons op dit moment voldoende.

Het tweede punt betreft de rampzalige brand in de nacht van 12 of 13 Oktober jl. De Beeck werd voor alle gebruikers onbruikbaar. Wij vinden dat Bergen deze functionaliteiten moet terugkrijgen en zo snel als mogelijk. We zouden van de nood nu alleen wel een deugd willen maken door bij herbouw de onlogica van het bestaande gebouw te verbeteren. Nog slimmer gebruik maken van ruimten en functionele benutting. Daarbij mogen we wat ons betreft breder kijken dan de bestaande functionaliteiten alleen. Ook hier geldt dat de kaders vanuit het accommodatiebeleid handvatten bieden over gebouwbenutting en functionaliteiten.

Tot zover de eerste termijn.

